

Sygn. akt II KK 276/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Igor Zgoliński

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **A. S.**,

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2021 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na niekorzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 16 lutego 2021 r., sygn. V K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 16 lutego 2021 r. (sygn. V K (...)) Sąd Rejonowy w W. skazał A. S. za czyn z art. 244 k.k., za co wymierzył mu (w zw. z art. 37a § 1 k.k.) karę grzywny 250 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, ponadto orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat oraz zasądził od niego koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa.

Obrońca skazanego J. S. wniósł o doręczenie orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Wyrok ten nie został zaskarżony apelacją przez którąkolwiek ze stron i stał się prawomocny w dniu 23 stycznia 2020 r.

Kasację od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W. wywiódł obecnie Prokurator Generalny i — zaskarżając ten wyrok w całości na niekorzyść A. S. — zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec A. S. - po przeprowadzeniu postępowania nakazowego w trybie art. 500 § 1 i 3 k.p.k. i uznaniu go wyrokiem nakazowym za winnego popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. - na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. kary grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych w kwocie po 20 (dwadzieścia) złotych każda, podczas gdy zgodnie z treścią przepisu art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny w maksymalnej wysokości do 200 (dwustu) stawek dziennych albo do 200 000 (dwustu tysięcy) złotych.

Podnosząc taki zarzut, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie oraz uwzględnienie przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

W pełni podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącej obrazu przepisu art. 502 § 1 k.p.k. Stosownie do jego treści, wyrokiem nakazowym można orzec jedynie karę ograniczenia wolności lub grzywnę, przy czym wysokość grzywny nie może przekraczać 200 stawek dziennych albo 200.000 złotych. Przepis ten w sposób jasny określa górną granicę kary grzywny, która może zostać orzeczona w postępowaniu nakazowym.

Niezastosowanie się do tego przepisu w zakresie górnej granicy orzeczonej kary grzywny miało istotny wpływ na treść wyroku, ponieważ konsekwencją tego uchybienia było poniesienie przez oskarżonego dolegliwości, której w postępowaniu nakazowym nie powinien być ponieść.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy stwierdzając, że zaistniałe w sprawie uchybienie miało rażący charakter oraz w istotny sposób wpłynęło na treść orzeczenia, uznał kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną, orzekając na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k., uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd będzie zobowiązany do respektowania powyższych uwag oraz uwzględnienia okoliczności, iż nadzwyczajny środek zaskarżenia wywiedziono na niekorzyść skazanego.